

ZAMOTANÁ PÁ•BUZENSTVO

Pondělí, 17. června 2013

Vždycky, když někde visí parte, bývá tam napsáno, že např. po delší nemoci zemřela manželka, dcera, a vřelá, maminka, teta Marie Vokurková... atd. atd. Vždycky mi to připadá legrační, protože to vypadá - takhle napsané - že po delší nemoci náhle zemřelo nejmíň deset lidí. Ale není tomu tak, zemřela jen jedna paní, která měla víc příbuzných a osob blízkých.

Když byly moje děti malé, jezdila jsem s nimi ke svojí tetě na chatu na Sázavě. Ta teta byla manželkou mého strýce, byl bratr mého otce. Někdy s námi jezdila i moje máma. Moje děti z toho byly úplně vyjevený, protože, když se rodina sešla, každá dělá jinak. Nedostí na tom, že já dělá jejich babičce "mami", mí bratrance a sestřičky oslovovali "teto", zatímco já pro jejich děti jsem byla teta, jedná jsem já, jedná moje máma, a zase jejich babička - tedy moje teta, byla pro jejich rodiče "mami". Moje děti z toho byly vyjevené a neustále se tím zabývaly a hloubaly nad tím, jak je to vůbec možné. Když se zavolej tetu, tak následoval dotaz, zda tetu maminku, či tetu babičku, či tetu tetu. Moc jsme se u toho vyvztekali. No - a teď jsem si na to vzpomněla. Totiž, u té bylo dědečko, a "doktor" je můj dědeček. Jelikož jsme skoro stejně starí, považovali jsme se za bratrance a sestřičky... ale není tomu tak. Můj dědeček - otec maminky - byl bratr jeho tatínka (doktorova tatínka), takže doktor je můj strýc. A já jsem sestřička jeho dětí, které jsou mladší než moje děti... Když jsem tuhle něco hledala, objevila jsem staré fotky a na jedné z nich byla kompletně celá rodina na výletě na hradě Střekově. Je tam prababička a pradědek, jejich synové a dcerky jejich synů, jedna z nich je moje babička - to je ta, která drží na klíně moji mámu, které byly tenkrát asi tři roky. Doktor je strýc, nebyl naším dědečkem, já už jsem nebyla. Tu fotku jsem mu posílala a pak jsme se dohadovali "who is who". Pod pojmy babička, dědeček, prababička, pradědek, strýc, teta a tak podobně, jsme každým razemli na mysl někoho jiného. Docela se u toho vyblbneme, se dohodneme, že ten dědeček, co byl strejda, ale ten dědeček, co byl pradědek, že teta Milka byla maminka, že teta Mária byla babička. Už se to začíná vykrystalizovat, takže můj bratrancostrýc ví, že hovořím-li o dědečkovi, má na mysli jeho strýce Františka a když on hovořím-li o dědečkovi, má na mysli mého pradědka. A tak si říkám, jak zmatky musely vznikat v opravdu velkých rodinách, kde všichni měli spoustu dětí a nesčetných příbuzných - a jestli se v tom vůbec někdo dokázal vyznat. Asi jo - tenkrát rodiny držely víc příbuzných... takže, ať se klepne, dočete se, že zemřela: maminka, teta, sestřička, sestra, vřelá, atd. atd. - akorát babička ne - ale teta to moje děti nějakým nedopatřením je strýc stihnou...

PUNTÍKATÁ ALENKA